

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VII legislatura

Sisè període

Número 349

Dilluns, 12 de juny de 2006

S U M A R I

3. TRAMITACIONS EN CURS

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.01. Projectes de llei

Projecte de llei de mesures de conciliació de la vida personal, familiar i laboral del personal al servei de les administracions públiques de Catalunya (tram. 200-00026/07). Dictamen de la Comissió.

[p. 3](#)

Projecte de llei de contractes de conreu (tram. 200-00029/07). Dictamen de la Comissió.

[p. 11](#)

Projecte de llei de modificació de l'article 81 del text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (tram. 200-00049/07). Dictamen de la Comissió.

[p. 22](#)

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

3.10.60. Procediments relatius a la memòria anual i a altres informes de la Sindicatura de Comptes

Procediment relatiu a l'Informe sobre el Compte general de la Generalitat de Catalunya corresponent a l'any 2003 (tram. 257-00003/07). Dictamen de la Comissió de la Sindicatura de Comptes.

[p. 22](#)

3. TRAMITACIONS EN CURS

3.01. PROJECTES I PROPOSICIONS DE LLEI I ALTRES PROPOSTES DE NORMA

3.01.01. PROJECTES DE LLEI

Projecte de llei de mesures de conciliació de la vida personal, familiar i laboral del personal al servei de les administracions públiques de Catalunya

Tram. 200-00026/07

Dictamen de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local

A LA MESA DEL PARLAMENT

La Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local, en sessió tinguda el dia 8 de juny de 2006, considerat l'Informe de la Ponència sobre el text del Projecte de llei de mesures de conciliació de la vida personal, familiar i laboral del personal al servei de les administracions públiques de Catalunya (tram. 200-00026/07), tramès pel Govern, i les esmenes presentades pels grups parlamentaris, d'acord amb el que disposa l'article 109.8 del Reglament del Parlament, ha acordat d'elevat al Ple el resultat de l'Informe i establir el Dictamen següent:

PROJECTE DE LLEI DE MESURES DE CONCILIACIÓ DE LA VIDA PERSONAL, FAMILIAR I LABORAL DEL PERSONAL AL SERVEI DE LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES DE CATALUNYA

PREÀMBUL

El Parlament de Catalunya, amb la finalitat de conciliar la vida laboral i familiar, va aprovar la Llei 6/2002, del 25 d'abril, de mesures relatives a la conciliació del treball amb la vida familiar del personal de les administracions públiques catalanes i de modificació dels articles 96 i 97 del Decret legislatiu 1/1997 i, posteriorment, la Llei 18/2003, del 4 de juliol, de suport a les famílies.

L'experiència dels darrers anys amb l'aplicació de les primeres mesures dictades per la Llei 6/2002 ha evidenciat la necessitat d'integrar en un text únic totes les disposicions destinades a la conciliació de la vida laboral i familiar en l'àmbit de la funció pública, per tal de facilitar-ne l'aplicació i la interpretació i millorar així la seguretat jurídica. Així mateix, l'adopció de noves mesures en aquest àmbit per la legislació bàsica de l'Estat i la mateixa Llei 18/2003, que estableix l'adaptació de les seves disposicions en matèria de funció pública, fan també necessària l'aprovació d'una nova llei que reguli d'una manera global totes les mesures en matèria de conciliació laboral, personal i familiar per al personal al servei de les administracions públiques de Catalunya.

Aquesta llei té, doncs, una primera finalitat tècnica de sistematització, però no oblida l'objectiu prioritari de crear un sistema que permeti una implicació més gran del personal al servei de les administracions públiques en la vida familiar. Aquesta implicació no comporta menyscar la prestació dels serveis públics.

D'altra banda, amb aquesta llei s'impulsa un canvi de perspectiva que ha de permetre avançar del concepte de *conciliació* al concepte de *reorganització* de la vida personal, familiar i laboral. En aquesta línia, el Pla d'acció i desenvolupament de les polítiques de dones a Catalunya 2005-2007 promou la revalorització i el reconeixement social del treball reproductiu i de cura i la revalorització de la vida personal i familiar, amb el complement d'altres mesures que incideixen en la reorganització de la vida laboral, personal i familiar de les persones, com l'adaptació de l'horari dels serveis, la flexibilització dels horaris i l'adopció de mesures que afavoreixin la coresponsabilitat d'homes i dones en la cura dels menors o les persones dependents.

En aquest sentit, la llei estableix un sistema pel qual els membres d'un mateix nucli familiar poden gaudir d'una manera alternativa o compartida de les excedències, els permisos, les llicències i les reduccions de jornada que tenen com a finalitat la conciliació, de manera que la cura dels menors o d'altres familiars amb necessitats específiques es pugui repartir entre els dos membres.

En el marc de la millora de la sistemàtica i la seguretat jurídica, aquesta llei recull en un sol text les mesures que dicta la legislació de la funció pública i que afavoreixen la conciliació personal, familiar i laboral del personal al servei de l'Administració de la Generalitat, juntament amb altres mesures adoptades recentment per la normativa bàsica de l'Estat i per la Llei de suport a les famílies. La regulació en una norma única permet que, en el marc de les competències de la Generalitat en matèria de règim local i d'autoorganització de les seves institucions, es puguin beneficiar de les dites mesures no només el personal al servei de l'Administració de la Generalitat sinó també les persones que presten serveis en les diferents administracions, organismes estatutaris i sector públic en general a Catalunya.

Aquesta llei s'estructura segons les diverses mesures que poden afavorir la conciliació de la vida personal i familiar amb la vida laboral: primerament, la regulació dels diversos tipus d'excedències; en segon lloc, els permisos vinculats a la filiació, la convivència i la família, i, finalment, la regulació de les reduccions de jornada també vinculades als àmbits esmentats. Aquesta llei es limita a regular les especialitats d'aquest tipus de situacions i no s'hi reproduïen els requisits i efectes que s'apliquen a la resta de tipus d'excedències i permisos, els quals la legislació de funció pública ja regula.

Pel que fa al contingut, aquesta llei resol els dubtes interpretatius que, especialment amb relació a les unions estables de parella i a la filiació per adopció o acolliment, es produïen a l'hora d'aplicar determinades mesures regulades per la legislació de la funció pública. En aquest sentit, la llei estableix clarament l'equiparació entre la filiació biològica i les adopcions i els acolliments, i també l'equiparació de les unions estables de parella amb els matrimonis.

3.01.01.

Aquesta llei incorpora com a novetat el permís de paternitat de quatre setmanes, que s'ha d'iniciar a partir del finiment del permís de maternitat i que té una doble finalitat: d'una banda, ampliar el temps de permanència del nadó en l'àmbit familiar i, de l'altra, permetre una major implicació de tots dos progenitors en la cura de l'infant. Aquest permís, el pot utilitzar la mare quan l'altre progenitor o progenitora no té la custòdia del nadó o en el cas de mort d'aquest.

Finalment, s'incorporen a la legislació catalana les mesures en matèria de violència contra les dones regulades per la legislació de l'Estat, amb la finalitat de flexibilitzar al màxim les relacions de treball de les víctimes, de manera que la situació en què es troben no els comporti un risc major ni haver de renunciar al lloc de treball.

En definitiva, aquesta llei pretén establir un conjunt de mesures que ajudin a atorgar la dimensió social necessària a l'organització administrativa i a les relacions laborals i que contribueixin a inspirar tots els àmbits de la negociació col·lectiva. Cal esperar que una propera revisió de la legislació general de la Seguretat Social permeti l'adequació d'aquesta llei al cas de les famílies homoparentals i a les unions estables de parella. Així, la disposició transitòria tercera estableix que aquests models de família siguin inclosos en els supòsits de la llei tan bon punt la legislació general de la Seguretat Social els inclogui d'una manera explícita.

El Govern, després de l'aprovació d'aquesta llei, ha d'impulsar i promoure altres mesures per continuar avançant en la flexibilitat laboral del personal al servei de les administracions públiques de Catalunya.

CAPÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS

ARTICLE 1. OBJECTE

L'objecte d'aquesta llei és facilitar i promoure la conciliació del treball amb la vida personal i familiar del personal al servei de les administracions públiques de Catalunya.

ARTICLE 2. ÀMBIT D'APLICACIÓ

1. Aquesta llei és aplicable:

- a) Al personal funcionari al servei de l'Administració de la Generalitat i de les entitats i organismes que en depenen o hi estan vinculats, incloses les empreses públiques.
- b) Al personal funcionari al servei dels ens locals de Catalunya, de les entitats i organismes que en depenen i de les empreses públiques participades majoritàriament.
- c) Al personal funcionari no docent al servei de les universitats públiques catalanes, respectant l'autonomia universitària.
- d) Al personal del Parlament de Catalunya i dels organismes estatutaris, en els termes del que disposen les normes que els regulen.
- e) Al personal funcionari que presta servei en consorcis, fundacions i altres ens en els quals més del cinquanta per cent del pressupost procedeix d'alguna de les administracions a les quals fan referència les lletres anteriors.

2. Les mesures establertes per aquesta llei també són aplicables:

a) Al personal funcionari interí, llevat de l'excedència voluntària per al manteniment de la convivència, regulada per l'article 6.

b) Al personal eventual, llevat de les excedències regulades pel capítol segon.

3. Les mesures establertes per aquesta llei s'apliquen tant al personal que té un vincle matrimonial com a les unions estables de parella acreditades d'acord amb el que estableix la Llei 10/1998, del 15 de juliol, d'unions estables de parella. Les mesures s'apliquen també per igual en els supòsits de filiació biològica o adoptiva i d'acolliment permanent o preadoptiu, sens perjudici de les especialitats que estableix la pròpia llei amb relació al còmput de terminis.

CAPÍTOL II. EXCEDÈNCIES

ARTICLE 3. SUPÒSITS D'EXCEDÈNCIA VOLUNTÀRIA

1. Els supòsits d'excedència voluntària establerts en aquest capítol tenen la finalitat de conciliar la vida personal i familiar amb la vida laboral i es regeixen pel que determina aquesta llei i, en tot allò que no hi sigui expressament regulat, per la normativa general vigent en matèria d'excedència voluntària.

2. No es poden acumular dos períodes d'excedència en el cas que s'esdevingui una nova causa. Si durant el període d'excedència un nou subjecte causant dóna dret a un altre període d'excedència, l'inici d'aquest posa fi al primer.

3. L'exercici simultani de l'excedència per dues persones que prestin llurs serveis en el sector públic per raó d'un mateix fet causant només és permès, amb l'autorització prèvia, si ho sol·liciten d'una manera expressa els interessats i si no afecta el funcionament dels serveis.

4. Les excedències per a tenir cura d'un fill o filla o de familiars són incompatibles amb l'autorització de compatibilitat, que resta suspesa d'ofici fins al finiment del termini d'excedència.

5. Si un cop finalida la causa que ha originat la declaració de l'excedència voluntària la persona afectada no sol·licita el reingrés en el termini d'un mes, es declara d'ofici la situació d'excedència voluntària per interès particular.

6. En el cas d'excedència voluntària per raó de violència de gènere, regulada per l'article 7, l'Administració ha de notificar a la persona afectada, amb un mes d'antelació, que fineix l'excedència i que disposa d'un mes, a comptar del finiment de l'excedència, per a demanar-ne l'ampliació o per a reincorporar-se.

ARTICLE 4. EXCEDÈNCIA VOLUNTÀRIA PER A TENIR CURA D'UN FILL O FILLA

1. L'excedència voluntària per a tenir cura d'un fill o filla es pot sol·licitar en qualsevol moment a partir del naixement o de la sentència o la resolució judicial de *constitució* de l'adopció o l'acolliment.

2. Aquesta excedència té una durada màxima de tres anys, a comptar de la data del naixement o de la sentència o la resolució judicial en el cas d'acolliment o adopció.

3. El període d'excedència computa als efectes de reconeixement de triennis, de consolidació del grau personal i del sistema de previsió o drets passius. Així mateix, durant tot el període d'excedència la persona afectada té dret a la reserva del lloc de treball amb destinació definitiva. No obstant això, si la persona afectada ocupa un lloc de treball amb destinació provisional, conserva els drets generals sobre aquest fins al cessament o fins al moment en què es resolgui la convocatòria de provisió corresponent.

ARTICLE 5. EXCEDÈNCIA VOLUNTÀRIA PER A TENIR CURA DE FAMILIARS

1. L'excedència voluntària per a tenir cura de familiars es pot sol·licitar per a tenir cura d'un familiar fins al segon grau de consanguinitat o afinitat inclòs, amb la condició que no es pugui valer i que no pugui exercir cap activitat retribuïda.

2. Aquesta excedència pot ésser atorgada per un període mínim de tres mesos i màxim de tres anys. El període concret d'excedència és determinat segons l'acreditació del grau de dependència i la durada estimada d'aquesta.

3. El període d'excedència computa als efectes de reconeixement de triennis, de consolidació del grau personal i del sistema de previsió o drets passius. Així mateix, durant tot el període d'excedència la persona afectada té dret a la reserva del lloc de treball amb destinació definitiva. No obstant això, si la persona afectada ocupa un lloc de treball amb destinació provisional, conserva els drets generals sobre aquest fins al cessament o fins al moment en què es resolgui la convocatòria de provisió corresponent.

ARTICLE 6. EXCEDÈNCIA VOLUNTÀRIA PER AL MANTENIMENT DE LA CONVIVÈNCIA

1. L'excedència voluntària per al manteniment de la convivència es pot sol·licitar, per una durada mínima de dos anys i màxima de quinze anys, si el cònjuge o la cònjuge o el convivent o la convivent ha de residir en un altre municipi perquè hi ha obtingut un lloc de treball estable.

2. El període d'excedència no computa als efectes de triennis, de grau personal i de drets passius, ni comporta la reserva de la destinació.

ARTICLE 7. EXCEDÈNCIA VOLUNTÀRIA PER VIOLÈNCIA DE GÈNERE

1. L'excedència voluntària per violència de gènere s'atorga a les dones víctimes de la violència de gènere pel temps que sol·licitin.

2. El període d'excedència computa als efectes de reconeixement de triennis, de consolidació del grau personal i del sistema de previsió o drets passius i comporta la reserva del mateix lloc de treball durant sis mesos, sens perjudici que es pugui ampliar aquest termini, d'acord amb el que disposa la normativa sobre violència de gènere

CAPÍTOL III. PERMISOS

ARTICLE 8. CONDICIONS D'EXERCICI

1. No es pot concedir un mateix tipus de permís a dues persones pel mateix fet causant, llevat que l'exerceixin d'una manera alternativa i que el termini global no superi l'establert com a màxim per a cada tipus de permís, a excepció del que disposen els articles 10, 11.5, 17 i 19.

2. Els permisos regulats per aquest capítol són retribuïts, llevat del permís a què fa referència l'article 20.

ARTICLE 9. PERMÍS PER MATRIMONI

1. El permís per raó de matrimoni o per inici de convivència, en el cas de les unions estables de parella, té una durada de quinze dies naturals consecutius. Els cònjuges o convivents en poden gaudir dins el termini d'un any a comptar de la data del casament o de l'inici de la convivència.

2. En el cas de les unions estables de parella, el desplegament reglamentari d'aquesta llei ha d'establir mecanismes amb efectes equivalents als de permís.

ARTICLE 10. PERMÍS PER MATRIMONI D'UN FAMILIAR

Les persones a les quals és aplicable aquesta llei tenen dret a un permís d'un dia d'absència del lloc de treball per matrimoni d'un familiar fins al segon grau de consanguinitat o afinitat. Aquest permís és ampliable a dos dies si el matrimoni té lloc fora de Catalunya.

ARTICLE 11. PERMÍS PER MATERNITAT

1. El permís per maternitat té una durada de setze setmanes ininterrompudes, que són ampliables, en els casos de part, acolliment o adopció múltiple, a dues setmanes més per cada fill o filla a partir del segon i en pot gaudir qualsevol dels dos progenitors. L'altre progenitor o progenitora, sempre que tingui la guarda legal del fill o filla, pot fer ús de tot el permís de maternitat, o de la part que en resti, en el cas de mort o malaltia incapacitant de la mare o en el cas de guarda legal exclusiva.

2. En el cas de filiació biològica, el període de permís pot començar abans o immediatament després del part. Les sis primeres setmanes posteriors al part són de descans obligatori per a la mare.

3. En el cas d'adopció o acolliment, el període de permís per maternitat computa a partir de la sentència judicial o resolució administrativa. Si es tracta d'una adopció internacional el permís pot començar fins a sis setmanes abans.

4. La persona que gaudeix del permís per maternitat ho pot fer a temps parcial, d'una manera ininterrompuda. La manera en què es distribueix el temps de permís requereix l'acord previ entre la persona afectada i l'òrgan competent per a la concessió del permís. En el cas de filiació biològica, la mare pot gaudir del permís a temps parcial només a partir de la sisena setmana posterior al part. El permís per maternitat a temps parcial és incompatible amb els permisos per lactància o per fills prematurs i amb la reducció de jornada per guarda legal.

5. El progenitor o progenitora que gaudeix del permís per maternitat pot optar perquè l'altre progenitor o

progenitora gaudeixi d'una part determinada i ininterrompuda d'aquest permís. El permís es distribueix a opció del progenitor o progenitora que gaudeix de la primera part del permís. Els progenitors poden gaudir de la compartició del permís d'una manera simultània o successiva, sense superar les setze setmanes o el temps que correspongui en els casos de part, acolliment o adopció múltiple. En el cas de la filiació biològica, si s'opta per gaudir de la segona part del permís successivament al de la mare, només es pot fer a partir de la sisena setmana posterior al part i sempre que, en el moment de fer-se efectiva aquesta opció, la incorporació de la mare al treball no comporti un risc per a la seva salut.

6. L'opció exercida per un progenitor o progenitora en iniciar-se el període de permís per maternitat en favor de l'altre progenitor o progenitora a fi que aquest gaudeixi d'una part del permís pot ésser revocada en qualsevol moment per aquell si s'esdevenen fets que fan inviable l'aplicació d'aquesta opció, com ara l'absència, la malaltia o l'accident, o també l'abandonament de la família, la violència o altres causes equivalents, llevat que aquests tres darrers casos siguin imputables al primer progenitor o progenitora.

ARTICLE 12. PERMÍS PER NAIXEMENT, ADOPCIÓ O ACOLLIMENT

El progenitor o progenitora que no gaudeix del permís per maternitat té dret a un permís de cinc dies laborables consecutius dins els deu dies següents a la data de naixement, o a l'arribada del menor o la menor adoptat o acollit a la llar familiar en el cas d'adopció o acolliment. En el cas de part, adopció o acolliment múltiple, la durada del permís s'amplia a deu dies si es tracta de dos fills i a quinze dies si en són tres o més.

ARTICLE 13. PERMÍS DE PATERNITAT

1. Els progenitor o progenitora, sens perjudici del dret al permís per maternitat, té dret a un permís de paternitat de quatre setmanes consecutives des del finiment del permís de maternitat o de la setzena setmana posterior al part o a l'adopció, sempre que tingui la guarda legal de l'infant i l'altre progenitor o progenitora treballi. Aquest permís és incompatible amb l'autorització de compatibilitat, que resta suspesa d'ofici fins al finiment del permís.

2. Els progenitor o progenitora d'una família monoparental, si té la guarda legal exclusiva del fill o filla, també pot gaudir d'aquest permís a continuació del de maternitat.

3. En el cas de defunció de la mare biològica, l'altre progenitor o progenitora té dret al permís.

ARTICLE 14. PERMÍS PER LACTÀNCIA

1. El permís per lactància és d'una hora diària d'absència del lloc de treball, la qual es pot dividir en dues fraccions de trenta minuts. En els casos de part, adopció o acolliment múltiple el permís és de dues hores diàries, les quals es poden dividir en dues fraccions d'una hora. El període del permís s'inicia un cop finit el permís per maternitat i té una durada màxima de vint setmanes.

2. A petició de l'interessat o interessada, les hores del permís de lactància es poden compactar per a gaudir-ne en jornades senceres de treball, consecutives o repartides per setmanes, sense alterar el moment d'inici del període de permís i tenint en compte les necessitats del servei.

ARTICLE 15. PERMÍS PER A ATENDRE FILLS PREMATURS

En el cas de naixement d'un fill o filla prematur o que hagi d'ésser hospitalitzat a continuació del part, s'atorga un permís equivalent al temps d'hospitalització fins a un màxim de dotze setmanes. Aquest permís s'inicia a partir del finiment del permís per maternitat o de la setzena setmana posterior al part, l'adopció o l'acolliment.

ARTICLE 16. PERÍODE DE VACANCES

Si el període del permís de maternitat, de paternitat o d'atenció de fills prematurs coincideix totalment o parcialment amb el període de vacances, la persona afectada gaudeix de les vacances un cop finit el permís. El còmput de les vacances s'inicia l'endemà de la data de finiment del permís.

ARTICLE 17. PERMISOS PER A ATENDRE FILLS DISCAPACITATS

Els progenitors amb fills discapacitats tenen dret conjuntament a permisos d'absència del lloc de treball per a poder assistir a reunions o visites en els centres educatius especials o sanitaris on rebin suport. Així mateix, tenen dret a dues hores de flexibilitat horària diària per a poder conciliar els horaris dels centres d'educació especial o dels altres centres on el fill o filla discapacitat rep atenció.

ARTICLE 18. PERMÍS PRENATAL

1. Les dones embarassades tenen dret a absentar-se del lloc de treball per a assistir a exàmens prenatals i a tècniques de preparació per al part, durant el temps necessari per a dur a terme aquestes pràctiques, amb la justificació prèvia de la necessitat de fer-ho dins la jornada de treball.

2. Les parelles que opten per l'adopció o l'acolliment permanent o preadoptiu tenen dret a absentar-se del lloc de treball per a dur a terme els tràmits administratius requerits per l'administració competent fets a Catalunya, durant el temps necessari, amb la justificació prèvia que s'han de fer dins la jornada de treball.

ARTICLE 19. PERMÍS PER MORT, ACCIDENT, HOSPITALITZACIÓ O MALALTIA GREU D'UN FAMILIAR FINS AL SEGON GRAU

El permís per mort, accident, hospitalització o malaltia greu d'un familiar fins al segon grau de consanguinitat o afinitat té una durada de dos dies laborables. Aquest permís és ampliable a quatre dies si el fet es produeix en un municipi diferent del municipi del lloc de treball. Excepcionalment i per motius degudament justificats, es pot ampliar el permís fins a sis dies laborables.

ARTICLE 20. PERMÍS SENSE RETRIBUCIÓ PER A ATENDRE UN FAMILIAR

Es poden concedir permisos sense retribució per a atendre un familiar fins al segon grau de consanguinitat o

afinitat per un període mínim de deu dies i màxim de tres mesos, prorrogable, excepcionalment, fins a tres mesos més. Aquest permís és incompatible amb l'autorització de compatibilitat, que resta suspesa d'ofici fins al finiment del permís.

ARTICLE 21. PERMISOS PER SITUACIONS DE VIOLÈNCIA DE GÈNERE

Les dones víctimes de situacions de violència de gènere que, per aquest motiu, s'hagin d'absentar del lloc de treball tenen dret que aquestes faltes d'assistència es considerin justificades d'acord amb el que determinin els serveis socials, policials o de salut corresponents. Així mateix, tenen dret a les hores de flexibilitat horària que, d'acord amb cada situació concreta, siguin necessàries per a llur protecció o assistència social.

ARTICLE 22. PERMISOS DE FLEXIBILITAT HORÀRIA RECUPERABLE

Es poden autoritzar permisos d'absència del lloc de treball d'un mínim d'una hora i un màxim de set per a visites o proves mèdiques d'ascendents o descendents fins al segon grau de consanguinitat o afinitat, per a reunions de tutoria amb els docents responsables dels fills. El temps d'absència l'ha de recuperar la persona afectada durant la mateixa setmana en què gaudeix del permís, tenint en compte les necessitats del servei. Aquests permisos poden ésser puntuals o periòdics.

CAPÍTOL IV. REDUCCIONS DE JORNADA

ARTICLE 23. REQUISITS DE CONCESSIÓ

1. Les reduccions de jornada establertes per aquesta llei són incompatibles amb l'autorització de compatibilitat, que resta suspesa d'ofici fins al finiment del termini de la reducció.

2. No es pot concedir la reducció de jornada a dues persones pel mateix fet causant, llevat que l'exerceixin d'una manera alternativa i sense que el termini global superi l'establert com a màxim.

ARTICLE 24. REDUCCIÓ DE JORNADA AMB LA TOTALITAT DE LA RETRIBUCIÓ

1. Les persones a les quals s'aplica aquesta llei poden gaudir d'una reducció de com a màxim un terç de la jornada de treball amb la percepció del cent per cent de les retribucions per a tenir cura d'un fill o filla, sempre que no estiguin privades de la guarda legal d'aquest per resolució judicial i que el cònjuge o la cònjuge respectius treballin.

2. La reducció de jornada regulada per aquest article té una durada màxima d'un any a partir del finiment del permís per maternitat o de la setzena setmana posterior al part, l'adopció o l'acolliment. Si la persona afectada ha gaudit del permís de paternitat, la durada de la reducció computa de manera consecutiva a partir del finiment d'aquest permís.

3. El percentatge de reducció de jornada no és aplicable en el cas de part, adopció o acolliment múltiple ni per cap altre supòsit. Això no obstant, la persona afectada pot optar, sempre que sigui possible segons les

necessitats del servei, per compactar les hores que corresponguin de reducció de jornada en jornades consecutives senceres. El període de compactació ha d'ésser el que correspongui proporcionalment segons l'horari de la jornada de treball.

ARTICLE 25. REDUCCIÓ DE JORNADA PER DISCAPACITACIÓ LEGALMENT RECONEGUDA

1. Les persones amb una discapacitació legalment reconeguda que, per aquest motiu, han de rebre tractament en centres públics o privats tenen dret a una reducció de jornada de treball equivalent al temps que hi han de dedicar, sense pèrdua de llurs retribucions íntegres.

2. Per a gaudir d'aquesta reducció de jornada cal un informe del servei mèdic corresponent que justifiqui la necessitat del tractament, la periodicitat o durada aproximada i la necessitat que es dugui a terme en l'horari laboral.

ARTICLE 26. REDUCCIÓ DE JORNADA D'UN TERÇ O DE LA MEITAT AMB DRET AL 80% O AL 60% DE LES RETRIBUCIONS

Les persones a les quals s'aplica aquesta llei poden gaudir d'una reducció d'un terç o de la meitat de la jornada de treball, amb la percepció del 80% o del 60% de la retribució, respectivament, en els supòsits següents:

a) Per a tenir cura d'un fill o filla menor de sis anys, sempre que se'n tingui la guarda legal.

b) Per a tenir cura d'una persona disminuïda que no faci cap activitat retribuïda, sempre que se'n tingui la guarda legal.

c) Perquè tenen a càrrec un familiar, fins al segon grau de consanguinitat o afinitat, amb una incapacitat o disminució reconeguda o amb un grau de dependència que li impedeix ésser autònom, o que requereix dedicació o atenció especial.

d) Les dones víctimes de la violència de gènere, per a fer efectiva llur protecció o llur dret a l'assistència social íntegra.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

PRIMERA. APLICACIÓ AL PERSONAL LABORAL DE LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES

Les mesures establertes per aquesta llei són aplicables al personal laboral de les administracions públiques d'acord amb el que estableixen els convenis col·lectius corresponents, per als quals aquesta llei esdevé principi orientador.

SEGONA. VÍCTIMES DE LA VIOLÈNCIA DE GÈNERE

1. Per garantir a les dones víctimes de la violència de gènere que han d'abandonar la localitat on treballen, el dret a poder tenir un lloc de treball allà on hagin de residir, el departament competent els n'ha d'oferir un de característiques similars en la localitat que sol·licitin.

2. El Govern ha d'acordar amb els ens locals de Catalunya, en el marc del Consell Català de la Funció Pública, i amb la resta d'entitats públiques incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei, donar preferència a

la mobilitat entre administracions per a les dones víctimes de la violència de gènere que ocupen llocs de treball en qualsevol d'aquests ens.

TERCERA. DESPLEGAMENT REGLAMENTARI I ADAPTACIÓ DE LES MESURES

1. En el termini de tres mesos, a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei, el Govern n'ha de fer el desplegament reglamentari i adaptar-ne les mesures a les peculiaritats del personal docent, al personal estatutari, al personal veterinari del Departament de Salut, al personal dels centres penitenciaris, als bombers, als agents rurals i als mossos d'esquadra.

2. Es faculten les administracions locals de Catalunya perquè, en el desplegament d'aquesta llei, n'adaptin les mesures a les peculiaritats del servei del personal docent i de salut de l'àmbit local, i dels policies i els bombers locals.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

PRIMERA. ADAPTACIÓ D'EXCEDÈNCIES, PERMISOS I REDUCCIONS

Les excedències, els permisos i les reduccions de jornada de què hom gaudeixi en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei s'hi han d'adaptar d'ofici, sempre que comportin condicions més beneficioses per a les persones interessades.

SEGONA. COMISSIÓ MIXTA GENERALITAT - ENTITATS MUNICIPALISTES

En el termini d'un any a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei s'ha de constituir una comissió mixta Generalitat - entitats municipalistes per a avaluar l'impacte de la llei en els pressupostos municipals i acordar el procés pel qual es garantirà, per mitjà del Fons de cooperació local de Catalunya, el volum de recursos que ha comportat als ajuntaments l'aplicació de les mesures establertes en aquesta llei.

TERCERA. LEGISLACIÓ GENERAL DE LA SEGURETAT SOCIAL

Els continguts d'aquesta llei s'han d'adaptar i actualitzar, pel que fa a les unions estables de parella i les famílies homoparentals, en el moment en què la legislació general de la Seguretat Social permeti fer-ho garantint la no-discriminació d'aquestes realitats socials.

QUARTA. CONDICIÓ DE PROGENITOR O PROGENITORA

1. Fins que no entri en vigor el nou Codi de família de Catalunya, les persones que assumeixin per mitjà d'un document públic la maternitat o la paternitat compartida del fill o filla d'una altra persona són considerades progenitores d'aquest.

2. Quan entri en vigor el nou Codi de família de Catalunya s'han de considerar progenitores les persones a qui la legislació civil de Catalunya reconeix aquesta condició, en els termes i les condicions que s'hi estableixen.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Resten derogades totes les disposicions de rang igual o inferior que s'oposin a l'establert per aquesta llei i, d'una manera expressa, les següents:

a) La Llei 6/2002, del 25 d'abril, de mesures relatives a la conciliació del treball amb la vida familiar del personal de les administracions públiques catalanes i de modificació dels articles 96 i 97 del Decret legislatiu 1/1997.

b) Els articles 84.i; 86.2.b, d i e; 90.1.a; 95.4 i 6; 96.1.a, e i f, i 97 del Decret legislatiu 1/1997, del 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un text únic de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública.

DISPOSICIÓ FINAL

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Palau del Parlament, 8 de juny de 2006

El secretari	El vicepresident en funcions de president
Antoni Comín Oliveres	Joan Raventós i Pujadó

Esmenes reservades per a defensar en el Ple

ARTICLE 2

ADDICIÓ DE NOVES LLETRES

1

ESMENA NÚM. 4

D'addició

G. P. de Convergència i Unió (1)

«f) *Als treballadors i treballadores vinculats a la Generalitat de Catalunya amb un contracte laboral i subjectes al VI Conveni Únic, així com a la resta de treballadors i treballadores amb un contracte laboral que presten els seus serveis a la Generalitat de Catalunya.*»

TÍTOL II. SITUACIONS ADMINISTRATIVES

ARTICLE 3

APARTAT 1

2

ESMENA NÚM. 5

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (3)

«[...] s'estableix en aquesta llei i, en tot allò que no hi estigui expressament previst, per la normativa general vigent en matèria d'excedència voluntària.»

APARTAT 4

3

ESMENA NÚM. 7

D'addició

G. P. del Partit Popular de Catalunya (4)

«[...] per interès particular. *No obstant això, en els supòsits d'excedència voluntària per al manteniment de la convivència prevista a l'article 6 d'aquesta llei l'Administració facilitarà al funcionari o funcionària que es reincorpora un lloc de treball de característiques anàlogues al darrer ocupat en el termini màxim d'un mes.*»

ARTICLE 5

APARTAT 2

4

ESMENA NÚM. 9

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (5)

«[...] per un període mínim de *sis mesos* i màxim de tres anys.»

ARTICLE 7

APARTAT 1

5

ESMENA NÚM. 10

De modificació

G. P. de Convergència i Unió (4)

«L'excedència voluntària per raó de violència de gènere s'atorgarà a aquelles *persones* víctimes de la violència de gènere pel temps que ho sollicitin.»

APARTAT 2

6

ESMENA NÚM. 11

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (6)

«[...] lloc de treball durant *un any*, sens perjudici [...]»

ARTICLE 13

7

ESMENA NÚM. 24

De supressió

G. P. de Convergència i Unió (10)

«[...] sempre que es tingui la guarda legal i la *mare treballi*. Aquest permís [...]»

8

ESMENA NÚM. 25

De modificació

G. P. de Convergència i Unió (9)

«El pare té dret a un permís de paternitat de quatre setmanes consecutives *ampliables, en cas de part, adopció o acolliment múltiple, a dues setmanes més per cada fill o filla a partir del segon*, des de la finalització del permís de maternitat o de la setena setmana posterior al part, adopció o *acolliment*, sempre que es tingui la guarda legal i la mare treballi. Aquest permís és incompatible amb l'autorització de compatibilitat, que quedarà suspesa d'ofici fins a la finalització del permís.»

ARTICLE 19

9

ESMENA NÚM. 30

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (10)

«[...] té una durada de *tres dies laborables, ampliables fins a cinc dies laborables en cas que el fet es produeixi en un municipi diferent del lloc de treball. Excepcionalment es podrà ampliar el permís fins a deu dies naturals, per motius degudament justificats.*»

ARTICLE 21

10

ESMENA NÚM. 31

De modificació

G. P. de Convergència i Unió (12)

«Les *persones* víctimes de situacions de violència de gènere que hagin d'absentar-se del lloc de treball per aquest motiu, tindran dret a que aquestes faltes d'assistència es considerin justificades, d'acord amb el que determinin els serveis socials, policials o de salut corresponents.»

ARTICLE 22

ADDICIÓ DE NOUS ARTICLES

11

ESMENA NÚM. 34

D'addició

G. P. de Convergència i Unió (15)

«ARTICLE 22BIS. PERMISOS DE FLEXIBILITAT HORÀRIA RECUPERABLE PER FILLS I FILLES EN EDAT ESCOLAR

Els pares i mares amb fills o filles menors de 12 anys podran optar per entrar a treballar fins a 30 minuts més tard de l'hora d'entrada establerta que hauran de recuperar setmanalment en el període d'horari flexible que s'estableixi en els diferents acords generals sobre condicions de treball del personal en l'àmbit de l'administració. En el cas que dos cònjuges o membres d'una parella de fet tinguin dret a optar-hi, només un d'ells podrà efectuar l'opció.»

ARTICLE 24

APARTAT 1

12

ESMENA NÚM. 35
De supressió
G. P. de Convergència i Unió (16)

«[...] es tingui la guarda legal i que el pare o la mare treballin.»

APARTAT 3

13

ESMENA NÚM. 37
De modificació
G. P. de Convergència i Unió (18)

«3. El percentatge de reducció de jornada no es ampliable en cap cas, excepte en els supòsits de part, adopció o acolliment múltiple. Això no obstant, es podrà optar, sempre que sigui possible segons les necessitats del servei, per compactar les hores que corresponguin de reducció de jornada en jornades consecutives senceres. El període de compactació serà el que correspongui proporcionalment, segons l'horari de la jornada de treball.»

ADDICIÓ DE NOUS APARTATS

14

ESMENA NÚM. 38
D'addició
G. P. de Convergència i Unió (17)

«4. Per a obtenir aquesta reducció de jornada de treball, el funcionari o funcionària ha de presentar la sol·licitud a partir del moment en què es reincorpora al treball després del permís per maternitat o del permís de paternitat, si és el cas.»

ARTICLE 25

15

ESMENA NÚM. 39
De modificació
G. P. del Partit Popular de Catalunya (11)

«Les persones amb discapacitació legalment reconeguda que, per aquest motiu hagin de rebre tractament o fer repòs, tant en centres públics i centres privats, com al lloc o llocs concrets que determinin els facultatius que tinguin cura d'elles, tenen dret a [...]»

16

ESMENA NÚM. 40
De modificació
G. P. de Convergència i Unió (19)

«Les persones amb discapacitació legalment reconeguda que, per aquest motiu, hagin de rebre tractament o fer repòs, tant en centres públics com privats, com al lloc o llocs concrets que determinin els facultatius que tinguin cura d'elles, tenen dret a una reducció de la jornada de treball equivalent al temps que hi hagin de dedicar, sense pèrdua de llurs retribucions íntegres.»

ARTICLE 26

17

ESMENA NÚM. 41
De modificació
G. P. del Partit Popular de Catalunya (12)

«Es podrà gaudir d'una reducció d'un terç o de la meitat de la jornada de treball, amb la percepció del 85% o del 75% de la retribució íntegra respectivament, [...]»

LLETRA A

18

ESMENA NÚM. 42
De modificació
G. P. de Convergència i Unió (20)

«a) Les persones víctimes de violència de gènere, per tal de fer efectiva la seva protecció o el seu dret a l'assistència social íntegra.»

DISPOSICIONS ADDICIONALS

SEGONA

19

ESMENA NÚM. 43
De modificació
G. P. de Convergència i Unió (21)

«Per tal de garantir el dret de les persones víctimes de violència de gènere que hagin d'abandonar la localitat del seu lloc de treball, a poder tenir un lloc de treball de característiques similars al lloc on hagin de residir, el Departament competent haurà d'oferir-los, de forma preferent un lloc de treball del mateix cos i escala i de característiques similars en la localitat que sol·licitin.

Així mateix, el Govern de la Generalitat acordarà, amb els ens locals de Catalunya, en el marc del Consell Català de la Funció Pública, i amb la resta d'entitats públiques incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei, donar preferència a la mobilitat entre administracions, a les persones víctimes de violència de gènere que ocupin llocs de treball a qualsevol d'aquests ens»

ADDICIÓ DE NOVES DISPOSICIONS ADDICIONALS

20

ESMENA NÚM. 45
D'addició
G. P. del Partit Popular de Catalunya (13)

«Quarta

El Govern, en el termini de sis mesos, endegarà una campanya específica per donar a conèixer en l'àmbit empresarial del sector privat les mesures contingudes en aquesta llei amb l'objectiu d'afavorir l'adopció de mesures anàlogues en aquell àmbit, d'acord amb els corresponents instruments de negociació col·lectiva.»

21

ESMENA NÚM. 46

D'addició

G. P. del Partit Popular de Catalunya (14)

«Cinquena

El Govern, en el termini d'un any, impulsarà l'adopció de mesures concretes de foment per tal que les empreses del sector privat de Catalunya, en base als corresponents instruments de negociació col·lectiva, puguin adoptar mesures anàlogues a les regulades en aquesta llei.»

22

ESMENA NÚM. 47

D'addició

G. P. de Convergència i Unió (23)

«En els casos en què la concessió del permís o la reducció de jornada al funcionari o funcionària, per raó de comandament, afecti el rendiment del treball d'altres funcionaris, s'han de prendre les mesures pertinents per a garantir una prestació del servei adequada.»

Així mateix, s'estableix que en els supòsits de reducció de jornada derivada de l'aplicació d'aquesta Llei, es podran fer nomenaments a temps parcial per a cobrir part de la jornada no feta.»

Projecte de llei de contractes de conreu

Tram. 200-00029/07

Dictamen de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca

AL PRESIDENT DEL PARLAMENT

La Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, en sessió tinguda el dia 6 de juny de 2006, ha estudiat el text del Projecte de llei de contractes de conreu, l'Informe de la Ponència i les esmenes i els vots particulars presentats pels grups parlamentaris.

Finalment, recollint les modificacions aprovades per la Comissió, i d'acord amb el que disposen els articles 109.5 i 6 del Reglament del Parlament, ha acordat d'establir el Dictamen següent:

PROJECTE DE LLEI DE CONTRACTES DE CONREU

TRAM. 200-00029/07

PREÀMBUL

Els contractes de conreu constitueixen un instrument cabdal de la política agrària a Catalunya. Per a aconseguir l'objectiu de garantir la preservació del sòl agrícola actual, el seu bon ús i l'estabilitat i la millora de les explotacions agràries existents, cal disposar d'una regulació contractual moderna i equilibrada que fomenti l'ús eficient de la terra, la planificació dels riscos de

l'activitat de conreu i el pactisme entre els diferents agents del camp. Amb aquesta finalitat s'aprova aquesta llei, que compta amb el precedent de la Llei de contractes de conreu de l'any 1934, de la Generalitat republicana.

Aquesta llei s'emmarca en el procés de refosa i codificació del dret civil de Catalunya, iniciat amb la Llei 29/2002, del 30 de desembre, Primera llei del Codi civil de Catalunya. En aquesta ocasió, s'ha considerat que corresponia aprovar una llei especial atès el caràcter específic de la regulació i el seu doble contingut de dret civil patrimonial i de política agrària, tot això sens perjudici que en el futur els contractes de conreu puguin integrar-se en el llibre VI del Codi civil de Catalunya, tocant a obligacions i contractes, d'acord amb la seva estructura de codi obert. Així mateix, la llei s'aprova en exercici d'una doble competència legislativa, la referent a conservació, modificació i desenvolupament del propi dret civil i la relativa a agricultura i ramaderia.

La llei s'estructura en sis capítols, el segon dels quals és dividit alhora en sis seccions, i conté dues disposicions addicionals, una disposició transitòria i dues disposicions finals.

El capítol primer de la llei estableix les disposicions generals aplicables a tots els contractes de conreu i n'explicita els principis rectors. L'article 1 delimita la noció de contracte de conreu als efectes de llei, comprèn-hi tots els que tenen per finalitat la cessió onerosa de l'aprofitament agrícola, ramader o forestal d'una finca rústica. Aquesta delimitació positiva es complementa amb la que negativament fa l'article 4 dels contractes que en resten exclosos i els articles 2 i 3, que fixen l'abast material dels contractes de conreu en el marc de la multifuncionalitat agrària. Clarament, la llei estableix un àmbit d'aplicació al més ampli possible i no exclou de la seva regulació contractes amb finalitat de conreu per raó de les parts contractuals ni per les característiques de la finca objecte del contracte, a diferència del que ha succeït en el dret fins ara vigent. Amb això s'aconsegueix que tots els contractes de conreu a Catalunya estiguin sotmesos a aquesta llei. Seguint una política realista, es considera que no té sentit impedir la celebració de contractes amb finalitat agrària sobre finques rústiques per raons subjectives o materials i, per tant, que no és raonable excloure'ls de la regulació que se'n fa, bàsicament dispositiva. En aquests termes, l'article 5 estableix que totes les persones amb capacitat de contractar poden celebrar contractes de conreu a Catalunya.

Ara bé, la finalitat de la llei de regular i comprendre tots els supòsits possibles de contractes de conreu, no impedeix que s'articulin règims jurídics diferenciats segons quines siguin les parts contractuals. Aquesta diversitat afecta només la durada mínima del contracte i l'accés a la propietat mitjançant els drets de tempteig i retracte, que s'estableixen de manera imperativa en favor de qui la llei anomena *conreador directe i personal*. En la resta, l'article 7 disposa que els contractes de conreu es regeixen primàriament pels pactes convinguts per les parts, segons el principi de llibertat civil i amb respecte a les disposicions imperatives, per l'ús i el costum de la comarca i pel dret dispositiu aplicable.

3.01.01.

L'article 8 dóna la noció de conreador directe i personal, basada en l'efectiva dedicació al conreu de la terra, amb un biaix favorable a les persones físiques però sense excloure la possibilitat que també abasti determinades persones jurídiques. Amb aquesta tècnica s'evita caure en una regulació de caire reglamentari, impròpia d'una norma de dret privat, i limitadora de la llibertat civil. La llei respon aquí a l'execució d'una política agrària pròpia i ajusta el dret vigent a la realitat territorial, econòmica i sociològica del camp a Catalunya.

D'entre les disposicions generals, cal destacar encara que la llei recull com a estàndard de diligència en l'execució dels contractes l'obligació de conrear segons ús i costum de bon pagès, clàusula immemorial en els contractes de conreu a Catalunya. També es disposa que els riscos de l'activitat de conreu no repercuteixin en les obligacions de les parts en la mesura que aquests són assegurables. En matèria de forma, es preveu l'obligatorietat de celebrar els contractes per escrit i el dret de cada part a exigir de l'altra la documentació en escriptura pública del contracte.

El capítol segon regula el contracte d'arrendament rústic, que constitueix el cos central de la llei, amb un gruix de vint-i-cinc articles agrupats en sis seccions, dels quaranta-cinc totals. La secció primera conté, breument, dos articles que estableixen els drets i les obligacions de les parts, que són l'arrendador i l'arrendatari. Destaca la norma que l'arrendatari, conforme al caràcter qualificat de l'arrendament com a rústic, té l'obligació de conrear la finca, però amb el dret a determinar el tipus de conreu que més li convingui. En la secció segona, dedicada a la renda, la llei estableix el principi que aquesta ha de consistir en diners, per bé que també es pot pactar en una quantitat de fruits, que en cap cas pot ésser alíquota o proporcional dels que s'obtinguin. Tanmateix, les parts poden pactar que per comptes d'una renda, la contraprestació de l'arrendatari per l'ús de la terra consisteixi en la realització de millores a la finca. S'estableix també l'actualització de la renda conforme a allò que hagin pactat les parts i, en defecte d'això, d'acord amb l'índex de preus percebuts agraris. Finalment, s'imposa a l'arrendador l'obligació de lliurar a l'arrendatari un rebut de la renda pagada.

Pel que fa a la durada dels contractes, la secció tercera concreta la directriu de distingir en funció de subjectes arrendataris. Així, per al cas que l'arrendatari tingui la condició de conreador directe i personal la durada mínima del contracte és de cinc anys. En la resta de supòsits, la regla és la llibertat de pacte, en absència del qual la durada del contracte és igualment de cinc anys. La flexibilitat que presideix la llei, basada en el principi que mitjançant el contracte es poden equilibrar efectivament les preferències de les parts i potenciar l'ús eficient de la terra, fa que, quan l'arrendatari és conreador directe i personal, es pugui pactar una durada inferior del contracte si l'arrendador manifesta el seu propòsit de conrear directament la finca passat el termini convingut. Aquesta previsió vol evitar que es deixin terres sense conrear durant breus períodes de temps a causa de contingències que afecten el propietari. En matèria de pròrroga del contracte, es distingeix igualment en funció dels subjectes i, si bé de manera general les pròrrogues són d'any en any, quan l'arrendatari té la con-

dicció de conreador directe i personal llavors són de tres en tres anys. En qualsevol cas, el termini de durada s'entén establert en benefici de l'arrendatari que, per cada anualitat, pot comunicar a l'arrendador la seva voluntat de posar fi al contracte i abandonar el conreu de la finca.

La secció quarta s'ocupa del règim de despeses i millores o inversions sobre la finca mentre dura el contracte d'arrendament. La llei adopta una posició que, tot respectant allò que deriva d'obligacions legals, administratives o establertes per sentència judicial, a més de l'activitat de conreu i de l'obligació de mantenir la finca en l'estat en què es va rebre, deixa un marge a les parts perquè organitzin com millor creguin aquest àmbit del contracte d'arrendament.

Quant a l'extinció del contracte, la secció cinquena n'estableix les causes, que inclouen les de resolució per incompliment, i també les disposicions necessàries per subvenir tant a la successió de l'arrendador com de l'arrendatari. Sobre les causes d'incompliment, correspon als tribunals de justícia apreciar-ne el caràcter de substancials als efectes de la resolució. En qualsevol cas, s'explicita legalment el principi de respecte al cicle productiu de l'any agrícola pel que fa a l'extinció i la liquidació del contracte. En relació amb el possible canvi de qualificació urbanística de la finca, s'ha considerat que no calia establir cap disposició específica. L'arrendament rústic d'una finca qualificada com a sòl urbà o urbanitzable és possible en el marc de la llei, en la mesura que les parts poden pactar lliurement la durada del contracte, conforme a l'article 18, fins i tot en el cas de conreador directe i personal. Atès que tant el canvi de qualificació urbanística de la finca com la decisió de modificar-ne la destinació, per urbanització o edificació, no són decisions que s'adoptin i s'executin sense previsió i en un termini de temps breu, s'ha entès que des d'un punt de vista econòmic no té sentit excloure aquests arrendaments de la llei ni establir-ne causes específiques d'extinció. Resta sempre oberta la possibilitat de posar fi a la relació d'arrendament abans de la fi del termini legal o pactat per acord de les parts amb indemnització per l'arrendatari.

La secció sisena regula la preferència adquisitiva de l'arrendatari sobre la finca arrendada, que s'exercita mitjançant els drets de tempteig i retracte. La llei parteix del principi que l'arrendatari ha de tenir el dret d'accedir a la propietat amb preferència pel cas que el propietari decideixi disposar-ne. Amb tot, aquests drets no s'estableixen de manera absoluta sinó només en favor dels conreadors que es qualifiquen com a directes i personals, en el benentès que els que no ho són han de poder negociar igualment la concessió d'aquests drets en el moment de celebrar el contracte o bé l'adquisició directa de la finca en cas de venda a un tercer. La decisió de política jurídica parteix de la constatació que la pràctica totalitat dels arrendataris que exerceixen de manera directa i personal el conreu de la terra són al seu torn propietaris de sòl agrícola. Amb aquesta mesura es vol fomentar el manteniment i el creixement de les explotacions agràries que ja existeixen.

Els capítols tercer i quart regulen els contractes de parceria, que inclou la masoveria, l'arrendament amb finalitats de conservació del patrimoni natural i el contracte

d'arrendament per a pastures. Aquests contractes es regeixen de manera principal per allò que hagin pactat les parts i, subsidiàriament, per les disposicions relatives a l'arrendament.

La llei crea la Junta d'Arbitratge i Mediació per als Contractes de Conreu al capítol cinquè. Amb un caràcter de submissió voluntària, aquesta Junta ha de permetre la solució extrajudicial dels conflictes que es puguin donar en l'execució dels contractes de conreu, amb un estalvi clar de costos i de temps. Un cop aquesta llei hagi entrat en vigor, el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, del qual depèn orgànicament, ha d'establir reglamentàriament la composició, l'organització i les funcions de la dita Junta.

La llei es clou amb dues disposicions addicionals, relatives a models de contractes de conreu i a la comunicació dels que es celebrin a un registre administratiu específic, una disposició transitòria i dues disposicions finals, sobre dret vigent, que estableix la substitució dels preceptes corresponents de la Compilació i l'entrada en vigor. Pel que fa a l'aplicació temporal de la nova llei, la disposició transitòria estableix que s'apliqui als nous contractes però també a aquells ja existents a partir de la primera pròrroga o les successives. D'aquesta manera s'aconsegueix que, en poc temps, a tots els contractes de conreu a Catalunya se'ls apliqui el dret civil català, cosa que no es produiria si la llei només s'apliqués als nous contractes.

CAPÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS

ARTICLE 1. CONTRACTES DE CONREU

1. Són objecte d'aquesta llei els contractes de conreu. Per *contractes de conreu* s'entenen els d'arrendament rústic, parceria i, en general, tots els contractes, qualsevol que sigui llur denominació, pels quals es cedeix onerosament l'aprofitament agrícola, ramader o forestal d'una finca rústica.

2. El contracte de conreu pot abastar també una explotació agrària entesa com un conjunt de béns i drets que conformen una unitat econòmica.

ARTICLE 2. DRETS AGRARIS

Els drets de producció agrària o d'altres drets vinculats a les finques o les explotacions integren el contingut del contracte de conreu si les parts expressament no ho acorden en sentit contrari.

ARTICLE 3. HABITATGE I APROFITAMENTS COMPLEMENTARIS

1. El contracte de conreu no s'estén a les edificacions destinades a habitatge que hi hagi a la finca ni als horts ni als terrenys conreables que hi siguin connexos o complementaris, però sí a les altres construccions, a la maquinària i a les eines existents, llevat, en ambdós casos, de pacte en contrari i de la regulació de la masoveria establerta per l'article 40.

2. El contracte de conreu no comprèn els altres aprofitaments de la finca no vinculats al conreu, com ara la caça, que corresponen al propietari, també llevat de pacte en contrari.

3. La realització d'activitats agroturístiques a la finca pel conreador necessita un pacte exprés entre les parts i, en el marc de la multifuncionalitat agrària, ha d'ésser compatible amb l'activitat de conreu.

ARTICLE 4. CONTRACTES EXCLOSOS

No són objecte d'aquesta llei els contractes relatius a finques rústiques en què:

- a) El conreu per al qual es cedeix la finca és de durada inferior a l'any agrícola.
- b) La finalitat és una prestació de serveis al propietari, com ara la preparació de la terra per a la seva sembra o plantació.
- c) Es cedeix només el dret a adobar amb dejeccions ramaderes.
- d) Es cedeixen només aprofitaments relatius a la caça.
- e) Es cedeix una explotació ramadera de caràcter intensiu, sense terres de conreu.
- f) La cessió de l'ús de la finca no té la finalitat de destinar-la a una activitat agrícola, ramadera o forestal, llevat d'allò que estableix l'article 41.

ARTICLE 5. PARTS CONTRACTUALS

1. Poden celebrar contractes de conreu les persones amb capacitat jurídica per a contractar.

2. Els titulars de drets limitats sobre la finca, com ara usufructuaris, fiduciaris, reservistes o compradors a carta de gràcia poden celebrar contractes de conreu, per bé que, extingit llur dret, el contracte subsisteix fins que fineixi el termini mínim establert en aquesta llei o bé el de la seva pròrroga en curs.

3. El mateix règim s'aplica als contractes de conreu celebrats pels representants legals dels menors o incapacitats, en extingir-se llur representació.

ARTICLE 6. CONREADOR DIRECTE I PERSONAL

1. Es considera *conreador directe i personal* la persona física que, sola o amb la col·laboració de persones que conviu amb ella o, si no es dona la convivència, de descendents o d'ascendents, duu a terme efectivament l'activitat agrària i corre amb els riscos de l'explotació, si el 50% de la seva renda total s'obté d'activitats agràries o altres de complementàries, sempre que la part de la renda procedent directament de l'activitat agrària efectuada a la seva explotació no sigui inferior al 25% de la seva renda total i el temps de treball dedicat a activitats agràries o complementàries sigui superior a la meitat del seu temps de treball total, sens perjudici que pugui contractar personal auxiliar.

2. També tenen la consideració de conreador directe i personal les societats agràries de transformació, les comunitats de béns, les cooperatives o seccions de cooperativa de producció agrària i les societats civils, mercantils i laborals, per al conreu de què es tracti, sempre que incloguin en el seu objecte social finalitats de caràcter agrari i que la majoria de drets de vot corresponguin a les persones físiques a què fa referència l'apartat 1.

3. Les administracions públiques i llurs empreses i entitats vinculades, arrendatàries de finques rústiques, sempre que serveixin a l'interès general agrari, tenen la consideració de conreador directe i personal a tots els efectes d'aquesta llei.

ARTICLE 7. FORMA DEL CONTRACTE

1. Els contractes de conreu s'han de formalitzar per escrit.

2. Les parts poden exigir-se en qualsevol moment, assumint-ne les despeses aquella que formuli la petició, que el contracte es formalitzi íntegrament en document públic, i també que hi consti una descripció de la finca objecte del contracte i, si escau, un inventari dels elements i els drets que integren l'explotació que es cedeix i qualsevol altra circumstància que calgui per a l'adequat desenvolupament i execució del contracte.

ARTICLE 8. RÈGIM JURÍDIC

1. Els contractes de conreu es regeixen per les disposicions imperatives establertes per aquesta llei, pels pactes convinguts entre les parts i, en defecte d'aquests, per l'ús i el costum de la comarca i per la resta de disposicions d'aquesta llei.

2. Quan el conreador no ho sigui de manera directa i personal no són aplicables les disposicions d'aquesta llei relatives a drets d'adquisició preferent.

3. Les disposicions establertes per aquesta llei per al contracte d'arrendament s'apliquen a la resta de contractes de conreu en la mesura en què ho permeti llur naturalesa.

ARTICLE 9. ÚS I COSTUM DE BON PAGÈS

És obligació derivada del contracte de conreu la de conrear segons ús i costum de bon pagès, d'acord amb les bones pràctiques agràries i les limitacions específiques a què estiguin sotmeses determinades zones del territori en funció de la normativa en vigor, encara que això no hagi estat pactat expressament.

ARTICLE 10. ANY AGRÍCOLA

L'any agrícola comença el dia primer de novembre d'un any i acaba el 31 d'octubre de l'any següent, llevat del que pactin les parts d'acord amb els usos concrets de cada comarca i els referits als diferents tipus de conreu, segons els casos.

CAPÍTOL II. ARRENDAMENT RÚSTIC

SECCIÓ PRIMERA. DRETS I OBLIGACIONS DE LES PARTS

ARTICLE 11. DRETS I OBLIGACIONS DE L'ARRENDADOR

L'arrendador ha de lliurar la finca a l'arrendatari i li ha de garantir l'ús pacífic per tot el temps de durada del contracte. A canvi, té dret a percebre un preu o renda.

ARTICLE 12. DRETS I OBLIGACIONS DE L'ARRENDATARI

L'arrendatari ha de conrear la finca amb les plantacions o sèmbras que més li convinguin per a fer-ne seus els fruits, i té l'obligació de pagar una renda a l'arrendador i de tornar-li la finca en l'estat en què l'ha rebuda.

SECCIÓ SEGONA. RENDA

ARTICLE 13. RENDA

1. La renda del contracte és la que lliurement convenen les parts a satisfer en diners, llevat que en convinguin el pagament en una quantitat determinada i no alíquota de fruits.

2. Són nuls de ple dret els pactes pels quals s'obliga l'arrendatari al pagament total o parcial de qualsevol dels tributs que graven la propietat de la finca arrendada.

ARTICLE 14. PACTE DE MILLORAR LA TERRA

Les parts poden pactar que la contraprestació de l'arrendatari consisteixi, en tot o en part, en l'obligació de millorar la finca arrendada, com ara efectuar la romputa de la terra, artigar-la, posar-la en conreu, fer explanacions, construccions o d'altres obres anàlogues. El contracte ha d'especificar l'objecte, les fases i terminis de la millora prevista.

ARTICLE 15. ACTUALITZACIÓ I REVISIÓ

La renda del contracte s'actualitza cada any agrícola d'acord amb l'índex de preus percebuts agraris, que el Govern ha de publicar anualment en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, o bé d'acord amb el sistema que fixin les parts.

ARTICLE 16. PAGAMENT

1. El pagament de la renda convinguda es fa d'acord amb el que estableixi el contracte. Quan aquest no ho estableix, la renda s'ha de pagar per anualitats vençudes al domicili de l'arrendador i en el termini d'un mes o, si s'escau, segons el costum de la comarca.

2. L'arrendador ha de lliurar a l'arrendatari un rebut de la renda pagada.

SECCIÓ TERCERA. DURADA DELS CONTRACTES

ARTICLE 17. DURADA MÍNIMA

1. La durada dels contractes d'arrendament és la convinguda lliurement per les parts. En defecte de pacte, s'entén que la durada és de cinc anys.

2. Malgrat el que disposa l'apartat 1, si l'arrendatari té la condició de conreador directe i personal la durada mínima del contracte és de cinc anys.

3. En el supòsit de conreu directe i personal, les parts poden convenir una durada del contracte inferior a cinc anys per al cas que l'arrendador manifesti el seu propòsit de conrear directament la finca passat el termini convingut. Si l'arrendador no fa efectiu aquest conreu, l'arrendatari té dret a recuperar-lo per un nou període de cinc anys, amb indemnització dels danys i els perjudicis soferts.

ARTICLE 18. PRÒRROGA DEL CONTRACTE

El contracte d'arrendament s'entén prorrogat d'any en any o, si l'arrendatari és conreador directe i personal, de tres en tres anys, sempre que una de les parts no avisi l'altra de la seva voluntat de donar-lo per extingit dins el darrer any de contracte o de la pròrroga en curs, almenys sis mesos abans del seu venciment.

ARTICLE 19. DENÚNCIA DEL CONTRACTE

L'arrendatari pot renunciar a la durada mínima del contracte o de la seva pròrroga i abandonar el conreu de la finca al final de cada any agrícola si notifica aquesta voluntat a l'arrendador almenys amb sis mesos d'anticipació.

SECCIÓ QUARTA. DESPESES I MILLORES

ARTICLE 20. DESPESES ORDINÀRIES

1. Les despeses ordinàries de conservació i reparació de la finca o l'explotació agrària derivades de l'activitat de conreu són a càrrec de l'arrendatari, sense dret a reembossament.

2. Si, havent estat requerit a l'efecte, l'arrendatari no assumeix les despeses ordinàries, ho pot fer l'arrendador, amb dret a reembossament.

ARTICLE 21. DESPESES EXTRAORDINÀRIES

1. Les despeses extraordinàries de conservació i reparació de la finca o l'explotació agrària derivades de l'obligació de mantenir-la en un estat que serveixi a l'activitat de conreu són a càrrec de l'arrendador, sense dret a apujar la renda.

2. Si, havent estat requerit a aquest efecte, l'arrendador no assumeix les despeses extraordinàries, ho pot fer l'arrendatari, amb dret a reembossament.

ARTICLE 22. MILLORES OBLIGATÒRIES

1. L'arrendador i, si s'escau, l'arrendatari han de dur a terme les obres o millores que els siguin imposades per la llei, per resolució judicial o administrativa ferma o per acord d'una comunitat de regants o d'altres entitats similars en les quals s'integri la finca.

2. En el cas que les obres s'hagin de dur a terme per l'arrendador i signifiquin un increment notable en el rendiment de la finca, com ara la seva transformació de secà en regadiu, l'arrendador té dret a apujar la renda en proporció a l'increment del rendiment, amb dret d'abandó per l'arrendatari en cas que no li convingués.

3. Si, havent estat requerit a aquest efecte, l'arrendador no duu a terme les obres o millores, ho pot fer l'arrendatari, amb dret a reembossament.

4. En el cas que les obres s'hagin de dur a terme per l'arrendatari i signifiquin una millora notable en la finca que subsisteixi a la fi del contracte, aquell té dret a ésser compensat per l'arrendador per l'increment del valor de la finca.

ARTICLE 23. MILLORES VOLUNTÀRIES

1. L'arrendatari pot fer obres ordinàries de millora de la finca, com ara les dels accessos, el replanament de terres o la supressió de separacions entre peces de terra, sense necessitat d'autorització expressa de l'arrendador però amb notificació prèvia de manera fefaent.

2. L'arrendador es pot oposar a la realització de les obres en un termini de quinze dies a partir del moment en què ha rebut la notificació. Si no s'hi oposa expressament, les obres s'entenen autoritzades.

3. En el cas que les obres signifiquin una millora de la finca que subsisteixi al moment de la fi del contracte,

l'arrendatari pot ésser compensat per l'arrendador fins a l'import del cost material net de la millora si prèviament s'ha pactat entre les parts.

ARTICLE 24. PRESCRIPCIÓ

Les pretensions per despeses i per obres i millores prescriuen a l'any des que s'extingeix el contracte i l'arrendatari deixa la finca.

SECCIÓ CINQUENA. EXTINCIÓ DEL CONTRACTE

ARTICLE 25. EXTINCIÓ DEL CONTRACTE

El contracte d'arrendament s'extingeix per:

- a) El finiment del termini inicial o de les seves pròrroques.
- b) La resolució del contracte, en els casos establerts per la llei o convinguts per les parts.
- c) La pèrdua o expropiació total de la finca arrendada.
- d) La denúncia anticipada del contracte per l'arrendatari, d'acord amb el que estableix l'article 20.
- e) L'acord de les parts d'extingir-lo anticipadament.
- f) Els altres casos convinguts en el contracte o que resultin d'aquesta llei.
- g) La mort de l'arrendatari, salvant els drets dels successors legítims.

ARTICLE 26. RESOLUCIÓ DEL CONTRACTE PER INCOMPLIMENT

1. L'incompliment per una de les parts d'obligacions contractuals o legals dóna dret a l'altra, que hagi complert les que li corresponen, a resoldre el contracte.

2. La part que ha complert les seves obligacions té dret a resoldre el contracte i a la indemnització dels danys i perjudicis soferts, per bé que pot optar només per reclamar aquests darrers i mantenir el contracte.

3. Són casos d'incompliment per part de l'arrendatari:

- a) Deixar de conrear la finca per abandonament o destinar-la a un ús diferent dels establerts per l'article 1, sens perjudici del que es pugui establir en la normativa sectorial específica.
- b) Malmetre o esgotar greument la finca o les seves produccions.
- c) Subarrendar la finca sense consentiment de l'arrendador.
- d) No efectuar el pagament de la renda convinguda al contracte o no dur a terme les millores acordades.
- e) Fer obres sense autorització de l'arrendador, en els termes establerts per l'article 24.
- f) En general, l'incompliment per l'arrendatari de les obligacions convingudes o que deriven de la llei, les bones pràctiques agràries i l'ús i el costum de la comarca.

ARTICLE 27. PÈRDUA O EXPROPIACIÓ PARCIALS DE LA FINCA

Si la finca es perd o és expropiada en part, l'arrendatari pot optar per l'extinció total del contracte d'arrendament o bé per deixar-lo subsistent en la part que resti de la finca, amb la reducció proporcional de la renda.

ARTICLE 28. DRET A RECOLLIR ELS FRUITS

Finit el contracte d'arrendament, l'arrendatari té dret a tot allò que sigui necessari per a recollir i aprofitar els fruits pendents i ha de permetre al nou arrendatari l'accés a la finca a fi de preparar el proper conreu.

ARTICLE 29. SUCCESSIÓ DE L'ARRENDADOR

1. Els drets i les obligacions derivats del contracte d'arrendament subsisteixen durant el termini legal, pactat o prorrogat, malgrat que la propietat de la finca es transmeti per qualsevol títol o s'hi constitueixi un dret real.
2. El desconeixement per l'adquirent de l'existència de l'arrendament de la finca no priva l'arrendatari dels seus drets.

ARTICLE 30. SUCCESSIÓ DE L'ARRENDATARI

1. El dret de l'arrendatari es transmet per causa de mort a títol universal o particular, amb la consegüent subrogació de l'adquirent en la posició jurídica de l'arrendatari.
2. L'adquirent del dret a conrear pot optar per continuar o per extingir el contracte. Ho ha de notificar a l'arrendador dins els sis mesos següents a la mort del causant i, en qualsevol cas, s'ha de fer càrrec del conreu fins a l'acabament de l'any agrícola. En defecte d'avís dins aquest termini, l'arrendador pot donar per extingit el contracte.
3. Si hi ha una pluralitat d'adquirents, a manca de designació feta pel causant, han de determinar qui continua l'arrendament i notificar-ho a l'arrendador dins els sis mesos següents a la mort del causant. A manca d'acord entre els adquirents notificat a l'arrendador dins aquest termini, l'arrendador pot donar per extingit el contracte i, en qualsevol cas, aquells s'han de fer càrrec del conreu fins a l'acabament de l'any agrícola.

ARTICLE 31. EXTINCIÓ D'UNA SOCIETAT

Si l'arrendatari és una societat, el dret a continuar l'arrendament correspon al soci al qual s'hagi adjudicat aquest dret en la liquidació, circumstància que ha de notificar a l'arrendador. En defecte de notificació, l'arrendador pot donar per extingit l'arrendament passats sis mesos de l'acord de dissolució.

ARTICLE 32. SUBARRENDAMENT

1. L'arrendatari no pot subarrendar la finca, llevat d'autorització en el contracte o consentiment exprés de l'arrendador.
2. La cessió d'aprofitaments marginals no es considera subarrendament, sempre que aquests no signifiquin més d'una desena part del rendiment total que s'obté de la finca.
3. Les administracions públiques poden subarrendar lliurement les finques de les quals són arrendatàries.

SECCIÓ SISENA. DRETS D'ADQUISICIÓ PREFERENT

ARTICLE 33. PREFERÈNCIA ADQUISITIVA DE L'ARRENDATARI

1. En cas de compravenda, permuta, dació en pagament, donació entre vius o aportació del domini a societat de finques rústiques arrendades, correspon a l'arrendatari el

dret d'adquisició preferent mitjançant l'abonament al propietari del seu preu o del valor donat en l'aportació, excepte en els casos següents:

- a) Quan l'alienació es fa a favor del propietari d'una part indivisa de la finca.
 - b) Quan l'alienació és a favor de cònjuge, convivent en unió estable de parella, ascendents, descendents o parents consanguinis fins al tercer grau.
 - c) Quan la finca té la qualificació urbanística de sòl urbà o urbanitzable.
2. El dret d'adquisició preferent no es pot renunciar anticipadament.
 3. El dret de l'arrendatari és preferent al que legalment pugui correspondre als propietaris de les finques confrontants.
 4. En cas de transmissió d'una finca que només és arrendada en part o que ho és a diferents arrendataris, el dret d'adquisició preferent de l'arrendatari es limita a la part de la finca que té en arrendament.

ARTICLE 34. DRET DE TEMPEIG

Quan es tracta d'alienacions de finques afectes al dret establert per l'article 34, el propietari ha de notificar la seva decisió d'alienar, el preu, l'adquirent i la resta de circumstàncies de forma fefaent a l'arrendatari, el qual, dins el termini de dos mesos, pot fer ús del dret de tempeig adquirint la finca en les mateixes condicions mitjançant el pagament o consignació del preu.

ARTICLE 35. DRET DE RETRACTE

1. Si el propietari no fa la notificació a què es refereix l'article 35, o porta a terme l'alienació a favor de tercer abans del termini de dos mesos o, finit aquest termini, aliena per preu o condicions substancials diferents de les comunicades a l'arrendatari, aquest pot exercir el retracte dins els dos mesos següents al moment en què hagi tingut coneixement de l'alienació.
2. En tot acte d'alienació d'una finca rústica s'ha de manifestar si està o no arrendada i, si escau, que s'ha portat a terme la notificació a l'arrendatari d'acord amb el que estableix l'article 35.
3. Per a inscriure en el Registre de la Propietat el títol d'adquisició d'una finca rústica arrendada cal justificar que s'ha portat a terme la notificació fefaent a l'arrendatari d'acord amb el que estableix l'article 35. Aquesta notificació s'ha de fer i acreditar en qualsevol cas, encara que l'arrendatari no tingui dret d'adquisició preferent en no ésser conreador directe i personal.

CAPÍTOL III. PARCERIA I MASOVERIA

ARTICLE 36. PARCERIA

1. En el contracte de parceria el propietari cedeix al parcer l'explotació d'una finca a canvi d'una participació en els productes obtinguts, amb contribució o sense contribució del propietari en les despeses.
2. Les parts corresponents al parcer i al propietari es poden convenir lliurement sense que hagin de correspondre al valor de la seva contribució en l'explotació de la finca.

ARTICLE 37. DESENVOLUPAMENT DE LA PARCERIA

1. El parcer ha d'informar adequadament el propietari sobre el desenvolupament del conreu i, si escau, de les altres activitats de l'explotació, independentment del dret del propietari a fer les comprovacions que consideri convenients.

2. El parcer ha d'avisar amb anticipació el propietari perquè, si ho vol, pugui presenciar la recollecció dels productes obtinguts amb el conreu de la finca.

3. Llevat de pacte en contrari, el parcer s'ocupa de la comercialització dels productes de l'explotació, amb l'obligació de retre comptes al propietari amb la periodicitat convinguda o, en defecte de pacte, segons l'ús i el costum de la comarca.

ARTICLE 38. EXTINCIÓ DE LA PARCERIA

Són causes específiques de resolució del contracte de parceria:

- a) La manifesta deficiència en el conreu de la finca.
- b) L'incompliment dels deures d'informació i comunicació a càrrec del parcer.
- c) La deslleialtat en perjudici del propietari en el còmput de la part que li pertoca i en el lliurament dels productes de la finca.

ARTICLE 39. MASOVERIA

1. El conreador té la condició de masover quan habita el mas que hi ha a la finca, com a obligació derivada del contracte.

2. El masover no ha de pagar cap contraprestació per l'ús del mas, però aquest segueix la sort del contracte.

3. El masover està obligat a explotar i conrear la finca o explotació agrària amb ús i costum de bon pagès i portar a terme les altres activitats que li hagi encomanat el propietari, d'acord amb la naturalesa del contracte.

4. La masoveria es regeix per allò que lliurement hagin convingut les parts i, en defecte d'això, pels usos i els costums de la comarca.

CAPÍTOL IV. ALTRES CONTRACTES DE CONREU

ARTICLE 40. ARRENDAMENT AMB FINALITATS DE CONSERVACIÓ DEL PATRIMONI NATURAL

Els contractes relatius a finques rústiques amb finalitats de conservació i custòdia del patrimoni natural estan sotmesos a aquesta llei com a contractes de conreu i, en defecte del que convinguin les parts, se'ls aplica el règim de l'arrendament d'acord amb la legislació ambiental, urbanística o paisatgística corresponent.

ARTICLE 41. ARRENDAMENT PER A PASTURES

El contracte d'arrendament pot consistir només en la cessió de l'aprofitament d'una finca per a pastures. En aquest cas, l'arrendatari no està obligat a conrear la terra i el contracte té la durada mínima d'un any.

CAPÍTOL V. ARBITRATGE I MEDIACIÓ

ARTICLE 42. LA JUNTA D'ARBITRATGE I MEDIACIÓ PER ALS CONTRACTES DE CONREU

1. Es crea la Junta d'Arbitratge i Mediació per als Contractes de Conreu, adscrita al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, com a òrgan de naturalesa arbitral competent per a resoldre totes les qüestions litigioses relacionades amb l'aplicació d'aquesta llei.

2. Poden accedir a la Junta d'Arbitratge i Mediació per als Contractes de Conreu qualsevol de les parts contractants que hagin pactat expressament en el contracte la clàusula de submissió arbitral.

3. El Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca ha de regular la composició, el funcionament i l'organització de la dita Junta. En formen part, entre d'altres membres, les entitats representatives del sector i les organitzacions professionals agràries més representatives.

4. La Junta d'Arbitratge i Mediació per als Contractes de Conreu pot tenir seccions territorials d'acord amb el que estableixi el reglament a què fa referència l'apartat 3.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

PRIMERA. MODELS DE CONTRACTES DE CONREU

El Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca ha d'elaborar els models de contractes de conreu en el termini de sis mesos des de la publicació d'aquesta llei en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

SEGONA. REGISTRE ADMINISTRATIU DE CONTRACTES DE CONREU

Les parts contractants han de comunicar al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca la celebració d'un contracte de conreu als efectes de la seva inscripció en el registre administratiu de contractes de conreu.

TERCERA. ASSEGURANÇA

1. El cost de les assegurances que es contractin relatives al conreu de la finca és íntegrament a càrrec del conreador, llevat de pacte en contrari.

2. La manca d'assegurança dels riscos de l'activitat de conreu per part del conreador no repercuteix en l'execució del contracte.

3. El que estableixen els apartats 1 i 2 s'entén sens perjudici de la normativa vigent en matèria d'assegurances agràries.

QUARTA. FISCALITAT DELS CONTRACTES DE CONREU

El Govern ha d'establir mesures d'ordre tributari que incentivin la celebració de contractes de conreu per a l'ús eficient del sòl agrícola.

CINQUENA

El Govern ha de regular, en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, la Junta d'Arbitratge i Mediació per als Contractes de Conreu creada per article 43, tot disposant els recursos humans i materials suficients per a garantir-ne el funcionament. El reglament que reguli la dita Junta pot preveure la unificació

en una mateixa junta dels arbitratges regulats per la llei 2/2005, del 4 d'abril, de contractes d'integració, i l'establert per aquesta llei, amb les corresponents adaptacions.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA. CONTRACTES VIGENTS

Les disposicions d'aquesta llei son aplicables als contractes de conreu existents abans de la seva entrada en vigor, un cop s'hagi complert el termini mínim de durada del contracte i a partir de la primera pròrroga o les successives.

DISPOSICIONS FINALS

PRIMERA. DRET VIGENT

Resten substituïts pels preceptes d'aquesta llei els articles 337, 338 i 339 de la Compilació del dret civil de Catalunya.

SEGONA. ENTRADA EN VIGOR

Aquesta llei entra en vigor al mes d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Palau del Parlament, 6 de juny de 2006

El secretari El president de la Comissió
Joaquim Josep Paladella i Curto Josep Grau i Seris

Vot particular i esmenes reservades per a defensar en el Ple

1

ESMENA NÚM. 1
De modificació
G. P. de Convergència i Unió (2)

«Es proposa substituir les expressions “*contracte de conreu*” o “*contractes de conreu*” que apareixen en el projecte de llei per les respectives expressions següents “*contracte d'arrendament rústic*” o “*contractes d'arrendament rústic*”.»

ARTICLE 3. HABITATGE I APROFITAMENTS COMPLEMENTARIS

APARTAT 3

2

ESMENA NÚM. 6
De supressió
G. P. Popular (2)

«Supressió de l'apartat 3 de l'article 3.»

ARTICLE 4. CONTRACTES EXCLUSOS

ADDICIÓ DE NOVES LLETRES

3

ESMENA NÚM. 9
D'addició
G. P. de Convergència i Unió (10)

«h) *Es cedeixen béns comunals, béns propis de les corporacions locals i forests veïnals en mà comuna, que es regeixen per les seves normes específiques.*»

ARTICLE 5. PARTS CONTRACTUALS

APARTAT 2

4

ESMENA NÚM. 11
De modificació
G. P. Popular (4)

«2. *Els titulars de drets reals sobre la finca poden celebrar contractes de conreu per bé que, extingit el seu dret, el contracte subsisteix fins que fineixi el termini mínim establert en aquesta llei o bé el de la seva pròrroga en curs. Igual dret tenen els fiduciaris, reservistes, compradors a carta de gràcia i qualsevol titular de drets de caràcter personal.*»

ARTICLE 7. FORMA DEL CONTRACTE (abans ARTICLE 6)

APARTAT 1

5

ESMENA NÚM. 13
De modificació
G. P. de Convergència i Unió (11)

«1. *Els contractes de conreu han de formalitzar-se per escrit quan qualsevulla de les parts ho exigeixi.*»

ARTICLE 16. PAGAMENT (abans ARTICLE 17)

APARTAT 1

6

ESMENA NÚM. 30
De modificació
G. P. Popular (12)

«[...] vençudes al domicili de l'*arrendatari* i en el termini [...]»

APARTAT 2

7

ESMENA NÚM. 31
D'addició
G. P. Popular (13)

«[...] *de la renda pagada, si aquesta consisteix en diner, o estendre un certificat de compliment de l'objecte i compliment del contracte, si aquesta consisteix en una millora.*»

ARTICLE 17. DURADA MÍNIMA (abans ARTICLE 18)

APARTAT 1

8

ESMENA NÚM. 32
De modificació
G. P. de Convergència i Unió (36)

«1. La durada dels contractes d'arrendament serà la convinguda lliurement per les parts *amb un mínim de cinc anys.*»

9

ESMENA NÚM. 33
De modificació
G. P. Popular (14)

«[...] En defecte de pacte, s'entendrà que la durada és de *tres anys.*»

APARTAT 3

10

ESMENA NÚM. 36
De supressió
G. P. Popular (16)

«Supressió de l'apartat 3 de l'article 18»

11

ESMENA NÚM. 37
D'addició
G. P. de Convergència i Unió (19)

«[...] *conrear directament la finca per part seva o del seu cònjuge, o dels seus fills o descendents fins a tercer grau, passant el termini convingut [...]*»

ARTICLE 18. PRÒRROGA DEL CONTRACTE (abans ARTICLE 19)

12

ESMENA NÚM. 38
De supressió
G. P. de Convergència i Unió (20)

«[...] *s'entendrà prorrogat d'any en any o, si l'arrendatari és conreador directe i personal, de tres en tres anys [...]*»

13

ESMENA NÚM. 39
D'addició
G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi, G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya, G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa (5)

«[...] *almenys sis mesos abans del seu venciment si la pròrroga és d'un any i un any abans del seu venciment si la pròrroga és de tres anys.*»

ARTICLE 22. MILLORES OBLIGATÒRIES (abans ARTICLE 23)

APARTAT 4

14

ESMENA NÚM. 42
De modificació
G. P. de Convergència i Unió (21)

«[...] *compensat per l'arrendador per l'import del cost material net de la millora.*»

ARTICLE 23. MILLORES VOLUNTÀRIES (abans ARTICLE 24)

APARTAT 3

15

ESMENA NÚM. 44
De modificació
G. P. de Convergència i Unió (22)

«En el cas que les obres suposin un millora de la finca que substitueixi al moment de la fi del contracte, l'arrendatari *pot ser compensat per l'arrendador fins a l'import del cost material net de la millora si prèviament s'ha pactat entre les parts.*»

16

ESMENA NÚM. 45
De modificació
G. P. de Convergència i Unió (23)

«En el cas que les obres suposin un millora de la finca *l'arrendador no té dret a pujar la renda.*»

ARTICLE 31. SUCCESSIÓ DE L'ARRENDATARI

APARTAT 2

17

ESMENA NÚM. 50
De supressió
G. P. Popular (21)

«[...] *mesos següents a la mort del causant i, en qualsevol cas, s'haurà de fer càrrec del conreu fins a l'acabament de l'any agrícola. En defecte d'avís dins d'aquest [...]*»

ARTICLE 31. EXTINCIÓ D'UNA SOCIETAT (abans ARTICLE 32)

18

ESMENA NÚM. 51
De supressió
G. P. Popular (22)

«Supressió de l'article 32.»

ARTICLE 32. SUBARRENDAMENT (abans ARTICLE 33)

APARTAT 2

19

ESMENA NÚM. 52
De modificació
G. P. Popular (23)

«2. El subarrendament es referirà a la totalitat de la finca o explotació, i haurà d'atorgar-se per tot el temps que resti del termini de l'arrendament per una renda que no podrà excedir de la pactada entre arrendador i arrendatari.»

APARTAT 3

20

ESMENA NÚM. 53
D'addició
G. P. Popular (24)

«[...] les finques de les quals són arrendatàries sempre que es compleixin els requisits establerts en els apartats anteriors.»

ARTICLE 33. PREFERÈNCIA ADQUISITIVA DE L'ARRENDATARI (abans ARTICLE 34)

APARTAT 1

21

ESMENA NÚM. 54
De supressió
G. P. de Convergència i Unió (25)

«1. En cas de venda, dació en pagament o aportació a societat de finques [...]»

APARTAT 4

22

ESMENA NÚM. 58
De supressió
G. P. de Convergència i Unió (27)

«Supressió de l'apartat 4 de l'article 34.»

ARTICLE 34. DRET DE TEMpteIG (abans ARTICLE 35)

23

ESMENA NÚM. 59
De modificació
G. P. de Convergència i Unió (28)

«[...] dins del termini d'un mes, pot fer ús del dret a tempteig [...]»

ARTICLE 35. DRET DE RETRACTE (abans ARTICLE 36)

APARTAT 1

24

ESMENA NÚM. 60
De modificació i addició
G. P. de Convergència i Unió (29)

«Si el propietari no fa la notificació prevista en l'article precedent, o por a terme l'alienació a favor de tercers abans del termini d'un mes o, finit aquest termini, aliena per preu o condicions substancials diferents de les comunicades a l'arrendatari, aquest pot exercitar el retracte dins del mes següent al moment en què hagi tingut coneixement de l'alienació.

Quan l'arrendatari, en qualsevol dels casos de tanteig o retracte es proposés l'adquisició i considerés convenient gestionar un crèdit per a l'abonament del preu, ho notificarà per qualsevol mitjà fefaent abans d'esgotar-se el termini de caducitat al propietari que fos de la finca, restant aquest termini diferit trenta dies més.»

APARTAT 2

25

ESMENA NÚM. 61
De modificació i addició
G. P. de Convergència i Unió (30)

«En tot acte d'alineació d'una finca rústica s'ha de manifestar si està o no arrendada i que s'ha portat a terme la notificació de manera fefaent a l'arrendatari d'acord amb el que preveu l'article precedent. Així, dintre del termini dels deu dies següents a l'atorgament de l'escriptura de transmissió, el notari, d'ofici, notificarà a l'arrendatari el contingut total de la mateixa i el termini per exercir el dret.»

ARTICLE 40. MASOVERIA

APARTAT 2

26

ESMENA NÚM. 63
De supressió
G. P. de Convergència i Unió (31)

«Supressió de l'apartat 2 de l'article 40.»

ARTICLE 41. ARRENDAMENT PER A PASTURES (abans ARTICLE 42)

27

ESMENA NÚM. 65
De modificació
G. P. Popular (25)

«[...] té una durada mínima de tres anys.»

ADDICIÓ DE NOUS ARTICLES

28

ESMENA NÚM. 66
D'addició
 G. P. Popular (26)

«Article 42 bis. *Parceria associativa*

Aquells contractes parciaris en que dos o més persones aportin o posin en comú l'ús i gaudi de finques, capital, treball o altres elements de producció, amb la finalitat de constituir una explotació agrícola, ramadera o forestal, o d'engrandir-la, acordant el repartiment del benefici que obtinguin en proporció a les seves aportacions, es regiran per les regles de la seva constitució, i en defecte seu, per les del contracte de societat, sens perjudici de que siguin aplicables si procedeix les regles sobre despeses i millores establertes pels arrendaments.»

DISPOSICIONS ADDICIONALS

29

ESMENA NÚM. 74
De supressió
 G. P. de Convergència i Unió (34)

«Supressió de la Disposició addicional segona.»

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

ÚNICA. CONTRACTES VIGENTS

30

ESMENA NÚM. 78
De modificació
 G. P. de Convergència i Unió (35)

«Les disposicions d'aquesta Llei no s'aplicaran als contractes de conreu existents abans de la seva entrada en vigor.»

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

PARÀGRAF PRIMER

31

ESMENA NÚM. 79
De supressió
 G. P. de Convergència i Unió (3)

«[...] agents del camp. Amb aquesta finalitat s'aprova la present Llei, que compta amb el precedent de la Llei de contractes de conreu de l'any 1934 de la Generalitat republicana.»

PARÀGRAF VUITÈ

32

ESMENA NÚM. 80
De modificació
 G. P. Popular (30)

«[...] directe i personal la durada mínima del contracte serà de tres anys. En la resta de [...]»

33

ESMENA NÚM. 81
De modificació
 G. P. Popular (31)

«[...] a manca del qual la durada del contracte serà igualment de tres anys. La flexibilitat [...]»

PARÀGRAF CATORZÈ

34

ESMENA NÚM. 83
De supressió
 G. P. de Convergència i Unió (4)

«Supressió del paràgraf catorzè.»

35

ESMENA NÚM. 84
De supressió
 G. P. Popular (33)

«Supressió del paràgraf catorzè.»

PARÀGRAF QUINZÈ

36

ESMENA NÚM. 85
De supressió
 G. P. de Convergència i Unió (5)

«[...] nous contractes però també a aquells ja existents a partir de la seva primera o successives pròrrogues. D'aquesta manera s'aconsegueix que, en poc temps, a tots els contractes de conreu a Catalunya se'ls apliqui el dret civil català, cosa que no s'hagués produït si la Llei només s'hagués aplicat als nous contractes.»

TÍTOL DE LA LLEI

37

ESMENA NÚM. 86
De modificació
 G. P. de Convergència i Unió (1)

«Projecte de llei de contractes d'arrendament rústic»

38

VOT PARTICULAR NÚM. 1
 G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (1)

«Sollicita mantenir el text original del Projecte de llei pel que fa als articles 44 i 45 del mateix i la part del preàmbul corresponent.»

Projecte de llei de modificació de l'article 81 del text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya

Tram. 200-00049/07

Dictamen de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local

A LA MESA DEL PARLAMENT

La Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local, en sessió tinguda el dia 8 de juny de 2006, ha considerat el text del Projecte de llei de modificació de l'article 81 del text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (tram. 200-00049/07) tramès pel Govern. D'acord amb el que disposa l'article 109.8 del Reglament del Parlament, i atès que no s'hi han presentat esmenes, ha acordat elevar al Ple com a dictamen, un cop adequat a les regles formals del Parlament, el text del Projecte de llei tramès pel Govern.

PROJECTE DE LLEI DE MODIFICACIÓ DE L'ARTICLE 81 DEL TEXT REFÓS DE LA LLEI MUNICIPAL I DE RÈGIM LOCAL DE CATALUNYA

PREÀMBUL

L'article 81.7 del text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya estableix que, en el cas de vacant en la presidència de les entitats municipals descentralitzades, el càrrec sigui ocupat per la següent persona que hagi obtingut més vots populars en les eleccions a aquest òrgan unipersonal.

L'aplicació d'aquest criteri altera la correlació de forces polítiques que presenten les candidatures, atès que és proclamat president o presidenta de l'entitat un candidat o candidata presentat per un partit, una federació, una coalició o una agrupació d'electors que no ha estat la força més votada en les eleccions inicials.

Per tal de resoldre aquesta situació s'ha cercat una fórmula que, d'una banda, continuï garantint que la presidència de les entitats municipals descentralitzades es proveeixi per mitjà de l'elecció directa dels candidats, i, de l'altra, estableixi que la persona que substitueix el president o presidenta inicial hagi estat presentada pel partit, la federació, la coalició o l'agrupació d'electors que ha estat més votat. A més, es preveu que, en cas que tingui lloc un empat entre diverses candidatures, sigui proclamat president o presidenta el candidat o candidata del partit, federació, coalició o agrupació d'electors que hagi obtingut més bon resultat electoral en l'àmbit de l'entitat municipal descentralitzada.

ARTICLE ÚNIC. MODIFICACIÓ DE DIVERSOS APARTATS DE L'ARTICLE 81 DEL TEXT REFÓS DE LA LLEI MUNICIPAL I DE RÈGIM LOCAL DE CATALUNYA

Es modifiquen els apartats 1, 6 i 7 de l'article 81 del text refós de la Llei municipal i de règim local de Cata-

lunya, aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, del 28 d'abril, que resten redactats de la manera següent:

«1. L'òrgan unipersonal, que adopta la denominació de president o presidenta, és elegit directament pels veïns de l'entitat pel sistema majoritari mitjançant la presentació de candidats pels diferents partits, federacions, coalicions o agrupacions d'electors. Cada candidatura a la presidència ha d'incloure un candidat o candidata suplent.»

«6. No obstant això, es pot establir el règim de consell obert per a les entitats en què concorren les característiques assenyalades per l'article 73. En aquest cas, s'ha d'elegir només el president o presidenta, d'acord amb el que disposen els apartats 1 i 7.»

«7. En el cas de vacant en la presidència de l'entitat municipal descentralitzada, el càrrec ha d'ésser ocupat per la persona suplent de la candidatura que havia obtingut més vots populars en les eleccions a l'òrgan unipersonal. En el cas de nova vacant en la presidència, la junta de veïns, o el consell general en les entitats amb règim de consell obert, constituïts com a comissió gestora, han d'elegir el president o presidenta d'entre els seus membres per majoria simple. Si es produeix un empat entre diverses candidatures, ha d'ésser proclamat el candidat o candidata del partit, la federació, la coalició o l'agrupació d'electors que havia obtingut un millor resultat electoral en l'àmbit de l'entitat municipal descentralitzada, d'acord amb el que disposa l'apartat 3.»

Palau del Parlament, 8 de juny de 2006

El secretari	El vicepresident en funcions de president
Antoni Comín Oliveres	Joan Raventós i Pujadó

3.10. PROCEDIMENTS QUE ES CLOUEN AMB L'ADOPCIÓ DE RESOLUCIONS

3.10.60. PROCEDIMENTS RELATIUS A LA MEMÒRIA ANUAL I A ALTRES INFORMES DE LA SINDICATURA DE COMPTES

Procediment relatiu a l'Informe sobre el Compte general de la Generalitat de Catalunya corresponent a l'any 2003

Tram. 257-00003/07

Dictamen de la Comissió de la Sindicatura de Comptes

A LA MESA DEL PARLAMENT

La Comissió de la Sindicatura de Comptes, en sessió tinguda els dies 30 de maig i 1 de juny de 2006, ha estudiat les propostes de resolució subsegüents a l'Informe sobre el Compte general de la Generalitat de Catalunya corresponent a l'any 2003 (tram. 257-00003/07), presentades pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 42146), pel Grup Parlamentari del Partit Popular

de Catalunya (reg. 42153), pel Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi i el Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa (reg. 42155) i pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 42156).

Finalment, d'acord amb el que disposa l'article 163 del Reglament del Parlament, ha acordat d'establir el Dictamen següent:

DICTAMEN SOBRE EL COMPTE GENERAL DE LA GENERALITAT CORRESPONENT A L'EXERCICI DEL 2003

El Parlament de Catalunya:

1. Aprova el Compte general de la Generalitat corresponent a l'exercici del 2003.

2. Aprova l'Informe de la Sindicatura de Comptes 1/2004, sobre el Compte general de la Generalitat de Catalunya, exercici 2003, i expressa la seva preocupació per la gestió del recurs de la Generalitat durant el període analitzat, d'acord amb les dades aportades per la Sindicatura de Comptes.

3. Insta el Govern a seguir les recomanacions de la Sindicatura de Comptes contingudes en l'Informe de la Sindicatura de Comptes 1/2004, i a informar-lo, en el termini d'un any, dels resultats obtinguts i de les accions empreses pels departaments corresponents en cada cas amb relació als organismes i les empreses auditats i de les accions empreses pel Departament d'Economia i Finances amb relació a les recomanacions que la Intervenció General de la Generalitat o la Sindicatura de Comptes expressen en llurs informes.

4. Considera que les dades del Compte general de la Generalitat corresponent a l'exercici del 2003 no reflecteixen de manera suficientment correcta l'activitat i la situació econòmica de la Generalitat, tal com assenyalava l'Informe de la Sindicatura de Comptes, i manifesta especialment la seva profunda preocupació pels següents fets constatats per la Sindicatura de Comptes:

a) L'existència d'un dèficit no financer, en els termes del sistema europeu de comptes 1995 (SEC-95), de 1.177 milions d'euros, que contrasta amb el superàvit no financer de 284 milions d'euros que presenta el Resultat pressupostari consolidat de la Memòria de la liquidació de l'exercici del 2003.

b) L'existència d'un volum de despesa desplaçada de 2.903 milions d'euros, amb un increment de 627 milions d'euros en relació amb l'any anterior.

c) El registre incorrecte dels censos emfitèutics, especialment amb la voluntat comptable de fer disminuir l'endeutament, comptabilitzant com a ingressos la venda d'immobles adquirits posteriorment mitjançant operacions de censos emfitèutics

d) La utilització pel Servei Català de la Salut dels censos emfitèutics com a instrument per a finançar despesa corrent.

e) La concessió per l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials de subvencions sense concurrència pública prèvia per a cancel·lar quotes de préstecs concedits per l'Institut Català de Finances amb el consentiment previ del Departament de Benestar i Família, d'acord amb el que estableix l'article 94.2 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, tot i que en les resolucions es fa constar que l'article de la Llei de finances que empara la subvenció és el 94.4.

f) L'aplicació de diferents romanents de l'exercici anterior superiors a l'import del romanent de crèdit existents el 31 de desembre de 2002

g) L'incompliment en la majoria de departaments de l'obligació de cobrir el 2% de la plantilla orgànica amb persones amb discapacitat i l'incompliment de l'obligació de reservar determinats contractes administratius a centres d'inserció laboral de persones amb discapacitat i a entitats sense ànim de lucre que tenen com a finalitat la integració de persones amb risc d'exclusió social, amb un grau d'incompliment d'un 35% per sota de la reserva mínima establerta pel Govern.

5. Constata que la majoria de les males pràctiques comptables detectades en l'Informe de la Sindicatura de Comptes 1/2004 no són fruit d'errors, ja que es repeteixen en la Generalitat i en els diferents organismes públics (entitats autònomes administratives, Institut Català de la Salut, Servei Català de la Salut i Institut Català d'Assistència i Serveis Socials), i es constata que moltes d'aquestes pràctiques tenen la clara voluntat d'ocultar deute.

6. Insta el Govern a continuar aplicant les mesures financeres necessàries que li permetin complir, com ha fet fins ara, els objectius previstos pel Pla de sanejament 2005-2008, aprovat pel Consell de Política Fiscal i Financera el 14 de setembre de 2004, en aplicació de la Llei orgànica 5/2001, del 13 de desembre, complementària de la Llei general d'estabilitat pressupostària.

7. Insta el Govern a donar compliment a l'article 33 de la Llei de pressupostos de la Generalitat per al 2003 amb relació a l'article 27.a del Decret legislatiu 1/1997, del 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública, que estableix la reserva del 2% de la plantilla orgànica de l'Administració de la Generalitat a persones amb discapacitat.

8. Insta el Govern a donar compliment a l'article 35 de la Llei 31/2002, del 30 de desembre, de mesures fiscals i administratives, que estableix que els departaments, els organismes autònoms i les empreses públiques de la Generalitat han de reservar determinats contractes administratius d'obres, subministraments o serveis a centres d'inserció laboral de persones amb discapacitat i a entitats sense ànim de lucre que tinguin com a finalitat la integració de persones amb risc d'exclusió social.

Palau del Parlament, 1 de juny de 2006

El secretari
Uriel Bertran Arrués

El president de la Comissió
Lluís M. Corominas i Díaz